

HORSKÁ ZÁJITKY - VYSOKÉ TATRY

Neděle, 30. srpna 2023

Ve Vysokých Tatrách, na chatě Brněňka, jsem byl tenkrát týden s horolezeckou partou ze Pindlerova mládeže. První kopec, na který jsem vylezl, byl Kečmarský štít, bylo to drobné nepříjemné lezení. Vzpomínám, že tehdejší lezecký partner byla česká - Madla Haková. Ta vím byla ať Věm, že Madla pak je ve věku asi 55 (přesněji věk nevím) se svou dcerou podnikla v Kanadě hřebenovou zimní túru, je trvala celá dva měsíce. I do hor ve Whistleru a skončila na hranicích Yukonu.

Já-dlo jim na úrodných

mástech shazovala helikoptera. Ale detaily tohoto úžasného včasně konu příměsí neznám, znalosti o jejich cestě mám bohužel sporadické a na její příměsíce o této cestě jsem chyběl.

Ale zpátky na Brněňku: druhý

den jsem byl poctěn. Standa Polák, který v té době patřil mezi horolezeckou Československou asociaci, si mne vybral za partnera. Vylezli jsme na Jastrabě - věž, je na fotce trávě - nad stěnou Brněňky vlevo.

Tentokrát jsem ale lezl na bezpečnější - konci lana. Na vrcholku jsme se pak pohodlně usadili a pozorovali dolinu pod námi. Vímli jsme si, že u Brněňky na jeřku někdo skáče do vody.

Když jsme se vrátili po

nádherně sestupově cestě na chatu, byli jsme informováni, co se to tam dělo. Parta dalších horolezců si v lezení po skalách dala pauzu - ale

den jim byl dlouhý, nudný. Nakonec Jaroslav Štra (můj přítel, známý to otáček, ohlíšil, že příměsí Zelené pleso, na němž ráno, když jsme vyšli vstáček - žsvo ho byl ledová nřpad rozmlouvali. Nakonec ale souhlasili.

Pro jistotu natáhli příměsí

jeřko horolezecké lano, pro příměsí - pad, že by plavec dostal kře nebo plavbu vzdal. Jaroslav oněch asi 50 m v ledové vodě zdolal, ale dvě hodiny byl zabalen ve spacákách a téměř se jako osika.

Na chatě byla, jak jsem se

zmařil, ještě dalších - parta, která velel gynekolog, a mezi nimi také

jen jedna žena, jeho vnučka, zděrně urostlá děvče. Takže celkem nás bylo dvanáct chlapů a dvě ženy. Madla v našich - partě měla sebou manžela. Vešerně - zřbavě dominoval gynekolog, a muž - příměsí - ct, že hovořím, jako by tam dvě ženy nesedly.

Vešer se se mnou domluvil

Karel Novák, z té druhé party, že by se mnou rád zdolal Kečmarský štít. Neznal jsem ho, ale z jeho vyprávění, kolik hor zdolal v Himalájích, rozhodlo o tom, že horu s ním vylezout po druhé.

Jenže - Standa Polák si má

vzal stranou a informoval mě, že Novák nikdy na žádný kopec nikdy nevylezl, že je geniální - lhář a že si určitě najde vmluvu.

Následně ráno jsme si

vybrali nástupní mečů - eb - kem. Těm se dá vystoupat do téměř hory velice snadno. Na konci nás čekala asi příměsí kolmá stěna a příměsí, po které jsem lehce vyrukoval. Karel mne s hečrně - m následoval a když se

postavil, chytl se za rameno a bolesti skuhral. K nĚjstupu do stĚny zbĚvalo je tĚ 20 m.

"Pepo omlouvĚm se, mĚj m tĚch pĚdĚ ve skalĚch mnoho a nĚsledky jsou zde."

Tak Ěe Ěelem vzad a jde se zpĚt na chatu.

Ale to se najednou Karel se zĚzraĚnĚ probral a udĚlali jsme si nĚdhernou prochĚzku po horskĚch loukĚch. Znal tĚmĚ kaĚdou kvĚtinu. Znalostmi vegetace mĚ doslova Ějokoval. Nezapomenu na jeho vĚkĚ: "Ne, to nenĚ- moĚnĚ, zde v TatrĚch, to je neskuteĚnĚ, to je sobolĚ- roh, je Ě roste jen ve Ě vĚdsku, Pepo z toho kdyĚ si udĚlĚ Ěaj, jsi u Ěen nepĚkonatelnĚ bejk!"

Po letech, v roce 2017, jsme se opĚt potkali. Vydali jsme se na ĚpacĚr do SvatĚho Petra a zpĚt, a jĚ opĚt od nĚj vyslechl neskuteĚnĚ historky: jak vozĚ- konĚ letadlem do Ameriky (jen 800 dolarĚ) na kovbojskĚ soutĚ, Ěe mĚ Ěenu o 30 let mladĚ- (coĚ byla pravda), a Ěe na jejĚm hotelu dĚlĚ koĚ-ho. Jo, prima chlĚpek, vesele se s tĚmito vĚmysly spokojenĚ doĚil stĚmĚ-. Pepa Kouba